

prima instanță: L. Trocin

dosarul nr. 2ra-1863/14

(Judecătoria Fălești)

instanța de apel: E. Ababei, N. Matveeva, G. Polivenco

(Curtea de Apel Bălți)

Î N C H E I E R E

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cojocaru Valeriu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Frumosu Vasile împotriva lui Gancerenco Alic și Cojocaru Valeriu cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere; cererea reconvențională a lui Cojocaru Valeriu împotriva lui Frumosu Vasile și Gancerenco Alic cu privire la declararea nulității contractului de fidejusiune,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2014 prin care a fost respins apelul declarat de către Cojocaru Valeriu și menținută hotărârea Judecătoria Fălești din 17 august 2011,

c o n s t a t ă

La 04 ianuarie 2011 Frumosu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gancerenco Alic și Cojocaru Valeriu cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

La 09 august 2011 Cojocaru Valeriu a depus cerere reconvențională împotriva lui Frumosu Vasile și Gancerenco Alic cu privire la declararea nulității contractului de fidejusiune.

Prin hotărârea Judecătoria Fălești din 17 august 2011 a fost admisă integral acțiunea inițială, fiind încasată în mod solidar de la Gancerenco Alic și Cojocaru Valeriu în beneficiul lui Frumosu Vasile datoria în sumă de 32 063 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1 603 lei și cheltuielile de judecată în cuantum de 3 710 lei. A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de către Cojocaru Valeriu.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Cojocaru Valeriu și menținută hotărârea Judecătoria Fălești din 17 august 2011.

La 17 aprilie 2014 Cojocaru Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2014, cerând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea inițială să fie respinsă cu admiterea acțiunii reconvenționale.

Recurentul Cojocaru Valeriu în motivarea recursului a invocat aprecierea arbitrară a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, și anume a contractului de fidejusiune prin care dânsul s-a obligat să răspundă în mod solidar cu Gancerenco Alic în fața lui Frumosu Vasile pentru onorarea integrală a obligațiunilor primului de rambursare a împrumutului în sumă de 32 063 lei. Susține că nu a cunoscut despre esența juridică a contractului de fidejusiune, iar notarul Leonid Tatian ce a autentificat acest contract, nu i-a explicat consecințele juridice ce vor urma. Indică recurentul că a fost convins în mod dolosiv să încheie un astfel de contract, semnarea acestuia având un caracter fictiv deoarece dânsul nu dispune de surse financiare suficiente pentru a garanta rambursarea împrumutului. Mai mult decât atât, Gancerenco Alic îi dator și dânsului cu o sumă de bani considerabilă. Pretinde că contractul de fidejusiune în baza căruia intimatul Frumosu Vasile își înaintează pretențiile cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, este lovit de nulitate relativă, fiind afectat de eroare. Consideră că instanțele de fond și de apel au desconsiderat circumstanțele enunțate, într-un final pronunțând o soluție ilegală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia redactată a deciziei Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2014, a fost expediată în adresa recurentului la 19 februarie 2014.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Cojocaru Valeriu se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 08 mai 2014 în adresa intimaților Frumosu Vasile și Gancerenco Alic a fost expediată copia recursului declarat de către Cojocaru Valeriu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 02 iunie 2014 Frumosu Vasile a depus referință la recurs, în care a invocat caracterul neîntemeiat și abuziv al acestuia și a solicitat respingerea lui. Indică că temeiurile recursului sunt declarative și au ca scop inducerea în eroare a instanței de recurs. Consideră că instanțele de fond și de apel în mod just au soluționat pricina.

Intimatul Gancerenco Alic nu a depus referință la recursul declarat de către Cojocaru Valeriu.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Cojocaru Valeriu în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința intimatului Frumosu Vasile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Potrivit art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cojocaru Valeriu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de fond și de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Cojocaru Valeriu ca temei al admisibilității prezentului recurs precum că instanțele ierarhic inferioare au apreciat în mod arbitrar probele, pronunțând în rezultat o soluție ilegală, deoarece este declarativ, fiind invocat în exclusivitate pentru a justifica într-un oarecare mod depunerea prezentului recurs.

Materialele cauzei denotă cu certitudine că atât Judecătoria Fălești, cât și Curtea de Apel Chișinău au apreciat în mod just probele prezente la dosar în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele de drept aplicate, emițând o soluție legală de admitere a acțiunii inițiale și respingere ca fiind neîntemeiată a acțiunii reconvenționale.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului privind inducerea sa în eroare la încheierea contractului de fidejusiune în baza căruia intimatul-reclamant Frumosu Vasile își întemeiază prezentele pretenții, deoarece nu este susținut prin careva probe contrar art. 118 CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4), fără a examina temeinicia acestora.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cojocaru Valeriu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Cojocaru Valeriu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi